

Donderdag

den 5 Maart.

FRANKFORT, den 1sten Maart.

Uit Berlijn wordt het volgende geschreven: «De Porte blijft bij haar oud systeem volharden. De voorstellen der mogendheden wil zij niet aannemen, maar zij houdt zich echter steeds als of zij tot onderhandelingen bereid is. Bij het laatste antwoord, hetwelk zij aan den Nederlandschen gezant medegedeeld heeft, wordt aan de gezanten een termijn van drie maanden (te rekenen van den 22sten Januarij) gelaten, om naar Konstantinopel terug te keeren. Dit kan men als eene soort van ultimatum van den divan aan de drie mogendheden beschouwen, waarbij zij uitgenoodigd worden, dezen termijn te baat te nemen, om de wezenlijke bedoelingen der Porte ten aanzien van Griekenland in Konstantinopel zelf te vernemen. Dit valt nog meer in 't oog, wanneer men let hoe de Porte zich, bij gelegenheid der verklaring van de mogendheden, uitgelaten heeft. Zij erkent de onzijdigheid van Morea en de Oecladen slechts in zoo verre, als zich dit met de beginselen van het Islamismus laat overeenbrengen. «Tot aan den uitslag der vriendschappelijke conferentien van zijde der Porte, zullen geene troepen naar Morea afgezonden worden.» Van eene werkelijke erkenning der neutraliteit wordt niet gewaagd, en de Porte behoudt derhalve aan zich, het gunstig oogenblik af te wachten, om de bloedtoesnelen in Griekenland te vernieuwen. Zij laat de mogendheden slechts de keuze om of hunne gezanten onverwijld bevel te geven om naar Konstantinopel terug te keeren, of troepen in dienst te stellen om hare eigene eer te verdedigen, en de Grieken de beloofde bescherming werkelijk te verzekeren. Want indien de gezanten niet te Konstantinopel komen, zullen er ook geene vriendschappelijke onderhandelingen tusschen de mogendheden en de Porte plaats vinden, en zal de divan in zijn steisel zonder bezwaar troepen naar Morea kunnen laten marscheren, om zijne aanspraken te doen gelden. Men kan het dus daarvoor houden, dat de welmeenende voorstellen der mogendheden bij het Turksche ministerie hun doel gemist hebben, en geen gunstigen uitslag daarvan meer te verwachten is. Ten laatste zullen er dus andere middelen moeten beraamd worden, om de rust in het Oosten te herstellen.»

— In het nummer van den 20sten December, meldt de *Grieksche Bij* het volgende: «Geloofwaardige lieden, die uit West-Griekenland komen, berigten, dat de Turken den 5den dezer Carpenissi verlaten, en naar Thessalie teruggetrokken zijn. De Chiliarchie Strato's en de andere Grieksche troepen, die onder de bevelen van *Tzavella*, *Rango* en *Dentzel* de Turken belegerd hadden, vervolgden ze een tijd lang en bragten hen een gevoelig verlies toe. Daarna rukten de generaal *Dentzel* en de strategos *Rango*, aan het hoofd van 2500 man, binnen de provincie *Agrapha*, terwijl de Chiliarchie *Tzavella* de bevrijding van de provincie *Patraschik* voltooide, waar de Turken nog slechts de stad van dezen naam bezet hebben.»

WEENEN, den 23sten Februarij.

Te Bucharest is den 13den Februarij het volgende bulletin bekend gemaakt geworden:

Wij ontvangen op dezen oogenblik de tijding van de overgave van Turno, hetwelk eergisteren gekapituleerd heeft; de kommandant dezer vesting, de Aijan *Ahmet Selim*, heeft de sleutels derzelve aan den graaf van *Langeron* overgegeven. In minder dan drie weken heeft deze generaal eene vesting (Kalé) stormenderhand laten innemen, eene andere (Turno) tot eene kapitulatie genoodzaakt, 98 kanonnen, 8 vaandels veroverd, en 3500 Turken gedood of gevangen genomen.

«Ofschoon de grond een voet diep met sneeuw bedekt is, en de koude bestendig 5, 10 en 12 graad bedragen heeft, hebben nogtans de Russische troepen, die met hunne aanvoerders in het bivouac lagen, door hunnen ijver en standvastigheid over de gestrengheid van het jaargetijde gezegevierd, gelijk hunne bajonnetten over de sabels der Turken gezegevierd hebben.»

Van den 24sten Februarij.

Volgens berigten uit Bucharest van den 15den dezer, is aan de bezetting van Turno, sterk 1500 man, den vrijen afstog naar Turkije toegestaan geworden. Zij voert al hare wapens en goederen mede.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van den 2den Maart.

De discussie over de petitiën wordt voortgezet.

De heer *de Gerlache* is voor een adres aan Z. M., en betoogt de noodzakelijkheid om aan de grieven regt te laten wedervaren.

De heer *Sijpkens* onderzoekt eerst de questie van den vorm, en oordeelt, dat de Kamer geene mededeeling aan den Koning kan doen. Vervolgens spreekt hij over de verzoeken zelve, en vindt, dat dezelve ongegrond en ongepast zijn.

De heer *Le Clerq* stelt deze vragen voor: kunnen de Staten-Generaal eene mededeeling aan den Koning doen? en bestaat daartoe reden in de tegenwoordige omstandigheden?

De heer *Schooneveld* is voor het nederleggen ter griffie. Er zijn onder de klagten de zoodanige, die onderzoek verdienen. Op het einde der sessie zou de Kamer een voorstel kunnen doen, wanneer aan de grieven geen regt wedervaren is.

De heer *Boddaert* spreekt in denzelfden geest.

De heer *Lokkema* laakt de dagbladen, die het volk opwinden en de petitiën te weeg brengen. Hij vindt de klagten der verzoekers, in den tegenwoordigen staat van zaken, ongegrond.

De vergadering scheidt tot morgen.

BRUSSEL, den 2den Maart.

De heer *Corver Hoof* heeft, ten aanzien der verzoekschriften over onderscheidene grieven, onder anderen het volgende gezegd:

«Laat ons met voorzichtigheid te werk gaan, eenen maatregel trachten op te sporen, waardoor de meerdere of mindere belangrijkheid der behandelde punten in het midden wordt gelaten; en laat ons wel beseffen

hoe gevaarlijk het zou wezen, de eene boven de andere te stellen.

«Men behoeft de bestanddeelen onzer natie slechts na te gaan, om zich te overtuigen, hoe weinig er noodig zou zijn, om wantrouwen en partij te verwekken, den partijgeest te doen ontstaan en het land in beroering te brengen.

«Het zij mij vergund, in weinig woorden de verschillende punten te ontwikkelen, waarvan de twee onderdeelen des rijks zijn uitgegaan, tot hunne vereeniging te geraken.

«In het noorden had het volk, trots op het verwerven zijner onafhankelijkheid, waarvan het zulke rijke vruchten plukte, zich gewend, me onbepaald vertrouwen zich op de zorg zijner geheel vaderlijke, maar uiharen aard aristocratische regering te verlaten, waaraan het volk geen deel had dan door middel der magistraten van de steden en de afgevaardigden van de ridderschap. Het gezag, dat het Huis van Oranje medan eens uitoefende, had het volk gewend, de vorsten van dit Huis te beschouwen als het natuurlijk tegenwicht der aristocratische aanmatigingen; en iedere omkeering in de vereenigde provincien had ten doel, om het volk tegen de aanmatigingen van de aristocratie te beschermen, waarbij dit, vooral bij de mindere standen, geliefde gezag tot ruggeleuning diende. Bij de staatsherstelling, vereenigden zich aller wenschen, om zich te stellen onder het bestuur van een opperhoofd, gesproken uit een Huis, hetwelk bij ons in zoo dierbaar aandenken was, en de nationale gewoonte bestaat nog, dat men van daar het herstel van alle grieven verwacht moet. Als men vervolgens de wezenlijke en duurzame vrijheid in aanmerking neemt, welke onze provincien genoten hebben, en ze vergelijkt met de denkbeeldige, maar met der daad jammerlijk gelogenstrafte vrijheid, welke men ons in 1795 aanbragt en in de ergste militaire dwingelandij ontaardde, dan kan het gewis geene bevreemding baren, dat wij het groote geroep van eenige dagbladen mistrouwen; dat wij instellingen verwerpen, die ons het afgeworpene schandelijke juk te binnen brengen, en dat wij ons rondom den standaard van het Huis van Oranje scharen, hetwelk tot viermalen toe onze toevlucht in nood is geweest.

«Hoe was daarentegen de toestand der zuidelijke provincien? Na gedurende drie eeuwen het slagveld geweest te zijn, waarop alle groote mogendheden van Europa hare geschillen kwamen beslechten, werden zij bij het Fransche rijk ingelijfd, doch daarvan weder afgescheiden juist toen deze staat, na dertigjarige beroering, omwenteling en oorlog, tot rust kwam en de vrucht zou genieten van al de gedaane opofferingen om een grondwettig bestuur te verwerven. Door zeden, taal en godsdienst aan het rijk verbonden, waartoe deze provincien gedurende 20 jaren van roem en voorspoed hadden behoord, is het niet te verwonderen, dat zij zich, juist toen de stilte op de stormen stond te volgen, ongaarne daarvan zagen afscheiden, om zich met oude deelgenooten in rampen te verbinden, die meer dan eens hare vijanden geworden waren, en no geheel van haar verschilden, zoo in belangen en gewoonten, als in taal en godsdienst. Hoe veel stof tot tweedragt en wantrouwen! Hoe veel zorg, voorzichtigheid en beleid werd er vereischt, om zulk eene orde van zaken te doen aankleven! Hoe veel wordt er nog vereischt, om ze voort te doen gaan en staande te houden. En indien het gemakkelijk valt, een zoo zwak gebouw te doen waggelen, hoe onvoorzigtig zou het dan niet wezen, wederzijds bot te vieren aan eene vooringenomenheid, die ons onvermijdelijk in verwarring zou brengen! Laat ons veeleer onze hartstogten betengelen, elkanders vooroordeelen, zoo die bestaan, eerbiedigen; laa tons nooit bij anderen de zuiverheid van bedoelingen betwijfelen, waarop wij zelve bogen. Met welk regt zullen wij in anderer boezem tasten? fanatisme of oproerige reden noemen dezelfde uitboezemingen, welke wij met den naam van vaderlandsliefde en zucht voor het algemeene welzijn versieren, wanneer zij komen uit den mond van hen, die onder onze banieren strijden?

«Heeft enig lid dezer vergadering ooit verdiend, dat men de zuiverheid zijner bedoelingen in twijfel trok? Hebben allen niet beurtelings, als de gelegenheid zich aanbood, bewijzen van onafhankelijkheid gegeven? Doen allen het niet nog op dezen zelfden oogenblik? En wie onzer zou laag genoeg zijn, om zich tot het werktuig van vreemden invloed, van eenige factie, hetzij van jacobijnen of andere, te stellen? Indien zulke, voor leden der volksvertegenwoordiging zoo weinig vereerende aantijgingen, in de hitte van den redetwist, sommigen sprekers hebben kunnen ontvallen, wier rondborstigheid en edele gezindheid ik hoogschatte, geloof ik dat niets duidelijker de waarheid van hetgeen ik boven aanvoerde kan bewijzen: te weten, dat wij niet te voorzigtig en te gematigd kunnen zijn, indien wij ons staats-aanwezen niet in gevaar brengen, het geluk, dat wij, ondanks de aangehevene klagten, in ruime mate genieten, niet vernietigen willen.

«Ik heb er genoeg van gezegd, E. M. H., en gij hebt uiteenlopende gevoelens genoeg hooren uiten, om met mij te erkennen, dat het onmogelijk is, dat de leden der vergadering de onderwerpen, in de petitiën behandeld, uit hetzelfde oogpunt zouden beschouwen; dat intendeel datgene wat de vurigste wensch van den eenen uitmaakt, juist datgene zou zijn wat voldoende is om eenen anderen tot de orde van den dag te doen overgaan. Wij zullen het dus nimmer eens worden, indien wij de waarde van hetgeen gevraagd wordt tot grondslag willen nemen.

«Het gouvernement alleen is op het standpunt om over den staat des geschild te kunnen oordeelen, en ik ken geen beter middel om alle ongerustheid te bedaren, dan Z. M. te kennen te geven, dat de Kamer, ten aanzien der verschillende belangen, zich op het doorzigt, de welbekende en ten deele reeds geopenbaarde vaderlijke bedoelingen van zijnen Koning verlaat.

«Ik stel derhalve voor om in dien zin tot een plegtig adres, in den vorm bij de grondwet voorschreven, en gemeenschappelijk met de Eerste Kamer, te besluiten.»

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 4den Maart 1145 werd EUGENIUS III tot 167sten paus ingezegend.
Den 4den dito 1445 overleed RUDOLF VAN DIEPHOUT, 53sten bisschop van Utrecht.

Den 5den dito 1703 overleed Koning WILLEM III een noodlottig ongeluk, hetwelk eene aanleidende oorzaak tot zijn dood was. Gewoon zijnde, om zich, gedurende den winter, gemeenlijk eenmaal 's weeks, te Hamptoncourt met de jacht te vermaken, stortte hij, door het struikelen van zijn paard, ter aarde en brak het sleutelbeen van den rechter schoeder.

Den 5den dito 1606 overleed CLEMENT VIII, 233ste paus van Rome.
Den 5den dito overleed PHILIP, graaf van Hohenlohe, luitenant-generaal van Holland, Zeeland en West-Vriesland.

Den 5den dito 1814 beproefden de Franschen eenen vergeefschten aanval op Oudenaarde.

Heden overleed alhier, na eene kortstondige ziekte, Jonkvrouw W. N. R. BRANTSEN, in den ouderdom van ruim acht en vijftig jaren.
ARNHEM den 26sten Februarij 1829.

Heden stierf mijn dierbare Vader, SALOMON HY-MANTELS, te Zevenaar, in den ouderdom van ruim 82 jaren, aan een verval van krachten.

ROTTERDAM,
den 26sten Februarij 1829. H. S. TELS.

Dienende tot bekendmaking aan vrienden en bekenden, zoo binnen als buiten de stad.

Ons jongste Kind, ISAAK ANNE, werd ons heden, in den ouderdom van anderhalf jaar; tot onze diepe smart, door den dood ontruk.

GONDA,
den 1sten Maart 1829. J. L. NYHOFF.
A. NYHOFF.
Geb. BROUWER.

AMORTISATIE-SYNDICAAT. DOMANIALE AANBESTEDING.

De AGENT van het DOMEIN te ARNHEM zal, op Zaterdag den veertienden Maart 1800 negen en twintig, des morgens ten negen ure, in het Roode Hert te Apeldoorn, ten overstaan van het Plaatselijk Bestuur aldaar, in het openbaar aan de minst-biedende aanbesteden, eenige belangrijke in de domaniale Hoogsoeren-acht en Hoogbuurtoosche Boschen, alsmede onder de Bouwhoeve het Aaselt, te doene werken. Alles nader omschreven bij de conditien van aanbesteding, welke ter Secretarie van voornoemd Plaatselijk Bestuur ter visie liggen, zullende door de Boschbeambten op het Loo en te Hoogsoeren nadere aanwijzing worden gedaan.

De Agent voornoemd.
J. VAN LAMSWEERDE.

§ § § BURGEMEESTER en ASSESSO-REN van DIDAM zullen, op autorisatie van den Gemeente-raad en onder approbatie van Huis Edele Groot Meestere Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, op Dingsdag den 10^{den} Maart 1829, des voormiddags om 10 uren, ten huize van den Kastelein DEERK BERENDSEN, in het Logement het Dwijnshoofd, binnen Didam, in het openbaar aan de minst schrijvende aanbesteden:

1. Het MAKEN van een NIEUW EIKENHOUTS STAKETSEL, om de ALGEMEENE BE-CORAAFLAATS binnen deze Gemeente, met de LEVRRING van alle daartoe benodigde MATERIALEN. Alles volgens Teekening en Bestek, waarvan de Conditien, voor de Aanbesteding, ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur, zullen ter visie liggen alle dagen except den Zondag, des voormiddags van 9 tot 12 uren.

Het Gemeente-Bestuur voornoemd.
G. J. VAN EMBDEN, vt.

† † † DIRECTEUR EN DER AMSTER-DAMSCHER STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ, als behoorlijk daartoe geautoriseerd, zijn van meening, om in den loop van deze maand, den dag nader te bepalen, door de makelaars G. J. ROLAND HOLS T en J. H. BOELEN, te doen verkoopen:

De drie Stoom-Vaartuigen der Maatschappij, bekend onder de namen van de ONDERNEMING, de YSSEL en de MERCURIUS, met derzelver Stoom-Werktuigen, Scheeps-Inventaris en verder toebehooren.

De voorwaarde, waarop de verkoop dezer Boorten, welke na den 8sten Maart, te bezigtigen zijn, zal geschieden, zullen nader worden bekend gemaakt, en informatie des vege in tijds kunnen verkregen worden bij de voormelde Scheeps-Makelaars.

Amsterdam, den 2^{den} Maart 1829.

§ § § Op den 9^{den} Maart 1829, des morgens ten 9 ure, zullen te Velp, aan het Huis, staande aan den Straatweg, aldaar, tegen over de laan naar Rosendaal, ten overstaan van den te Velp residenten Notaris VON ROSENTHAL, publiek, erfhuuswijze verkocht worden:

Eene aanzienlijke hoeveelheden MEUBELLEN, bestaande in KABINET, SECRETAIRE, CHIFONIERE, LABIETAFFELS, MAHONIEHOUTEN en andere STOELLEN, SPIEGELS, TAFELS, BEDDEN, MATRASSSEN, SMIRNASCHE en andere VLOERKLEEDEN, GLAS, PORCELEIN, KOPER, TIN- en BLIKWERK.

Beaten ander Vrijdag daar te voren, van des morgens tien tot drie uren, te zien.

§ § § Op Maandag den 23sten Maart 1829 en volgende dagen, telkens te beginnen des morgens ten 9 ure, zal men op het Kasteel van Biljoen te Velp, ten overstaan van den aldaar residenten Notaris VON ROSENTHAL, publiek erfhuuswijze verkoopen:

Eenen aanzienlijken en netten INBOEDEL: bestaande in algerhande MAHONIE- en GLADHOUTEN MEUBELLEN, PENDULES, SPIEGELS, SCHILDERIEN, KRISTAL-GLAS, PORCELEIN, VERLAKT, SPA- en AARDEWERK, welgevalde BEDDEN, PAARDENHAREN MATRASSSEN, SMIRNASCHE en andere VLOERKLEEDEN en hetgeen verder ten dage voorschreven ter verkoop zal worden aangeboden.

De Goederen zullen den 19^{den} en 20sten Maart te voren, van des voormiddags ten 10 ure tot des namiddags ten 3 ure, voor een ieder te zien zijn.

† † † Men is voornemens in de maand Mei aaustaande, door de Notarissen VAN MARLE en KRONENBERG, te Deventer, in het openbaar te verkoopen: het zeer aangenaam gelegen BUITENGOED, Brokhorst of het Zand genaamd, onder Wilpe, een half uur van Deventer. Voorts de erven Alpherdink en Brabant of Schalkhaar, beide gelegen in Diepenveen; — een HUIS aan den Norenberg te Deventer, en een HOF buiten de Brinkpoort aldaar, aan den ent; — zullende de juiste tijd nader worden aangekondigd.
Meerdere informatie bij den Heer H. BUUDE Jr., te Deventer.

HOUT-VERKOOPING.

† † † Op Dingsdag den 17^{den} Maart 1829, des voormiddags precies ten 9 ure, zal aanvang gemaakt worden, in het tusschen Ahaus en Stadlohn gelegene Bosch, genaamd de Herren-Mende, bestaande in zeer vele Perceelen, bijzonder geschikt tot Scheeps-, Bouw- en Timmerhout, alle welke deugdzame EIKENBOOMEN, op den Stam, ter voornoemde plaatse zullen verkocht worden, waartoe alle kooplustigen zich op tijd en plaats kunnen voegen en doen hun voordeel.
Ahaus, den 2^{den} Maart 1829.

De Vorstlijke Saltische Rentmeester,
J. GANZ.

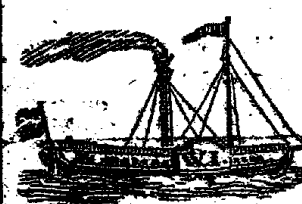
† † † De ZALM- en PRIKVISSERY, onder Millingen, aan het Hooggraaflijk Huis Berg toebehoorende, zal op vrijdag den twintigsten Maart aanstaande, des voormiddags omstreeks tien uren, te 's Heerenberg, voor zes achtereenvolgende jaren, aan de meestbiedenden, tegen voldoende borgtocht, worden verpacht.

Nadere informatie te bekomen bij den heer Rentmeester VAN DITZHUYZEN, te 's Heerenberg.

§ § § UITDE HAND TE KOOP: eene complete OLIE-MOLEN met zijn TOEBEHOOR, gedreven wordende door een paard, staande te Gendringen, waarvan informatie zijn te bekomen bij den Heer Vrederegter van Gendringen.

† † † UITDE HAND TE HUUR: om met 1sten Mei 1829 te aanvaarden, een wel ingerigt en voor weinige jaren nieuw gebouwd HUIS, staande in de Dorpstraat van Elst, tusschen Arnhem en Nijmegen, voorzien van vier KAMERS, KEUKEN, Kelder en ACHTERHUIS of STALLING; voorts met daarbij gelegen TUIN en BOOMGAARD, zamen groot circa 20 Nederlandsche roeden; te befragen bij den Notaris FRANCKEN, te Elst; brieven franco.

§ § § TE HUUR, op favorable voorwaarden, het LANDGOED den Schaffelaar, met deszelfs royale, wel gesitueerde HEERENHUIZINGE enz., HOVEN, uitgestrekte WANDELINGEN en BOSCH, gelegen nabij Barneveld, op de Veluwe; te befragen ten Kantore van den Notaris H. MEYMETTEN-BRINCK, te Barneveld, brieven franco.

STOOMBOOT WILLEM DE ERSTE.
Varende in het Beurtveer van Nijmegen op Rotterdam vice versa.
Regeling der vaart voor de maanden Maart en April, beginnende met Zondag den 8. Maart 1829.

Van Nijmegen naar Rotterdam en 's Hage:
Elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des morgens ten 7 ure. Van Rotterdam naar Nijmegen:
Elken Maandag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure. Zullende op deze dagen, des morgens ten half vier ure, van 's Hage, bij G. VAN VELTHOVEN, op de Bierkade, afrijden eene geschikte eigene Diligence, om de Reizigers voor het vertrek dezer Boot tot Rotterdam over te brengen.
De corresponderende Stoombooten zijn die, welke van Rotterdam op Middelburg, den Briel, Antwerpen en Londen varen, als mede de Stoomboot de Julia, tusschen Gorcom en 's Bosch, vice versa varende; zoo ook de Diligence van Gorcom over Breda naar Antwerpen en Brussel, welke nog denzelfden dag op deze plaatsen aankomt.